

РЕШЕНИЕ

№ 125

гр. Варна, 03.07.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АПЕЛАТИВЕН СЪД – ВАРНА, I СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и първи юни през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Милен П. Славов

Членове: Петя Ив. Петрова
Мария Кр. Маринова

при участието на секретаря Олга Ст. Желязкова
като разгледа докладваното от Милен П. Славов Въззивно гражданско дело
№ 20233000500207 по описа за 2023 година

за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е образувано по въззивна жалба на Н. М. В. и Т. С. В., и двамата с постоянен адрес в с. Ст. О., общ. Д. Ч., обл. В., представлявани от адв. Ал. Г. и адв. В. Л. от АК-С., против решение № 260021/18.07.22г., по гр.д. № 542/17г. на ОС-Варна, с което съдът е уважил предявените срещу тях от КПКОНПИ искиве и е постановил отнемането в полза на държавата на следното имущество:

1. От Н. М. В., на основание чл. 72, във връзка с чл. 63, ал. 2, т. 1, във връзка с чл. 62 от ЗОПДНПИ (отм.):

- сумата в размер на 5 750 лв., представляваща пазарната стойност на недвижим имот към датата на отчуждаването му, придобит с нотариален акт за покупко-продажба на недвижим имот № 2, том VII, рег. № 3445, дело № 922 от 09.08.2006 г. /акт № 35, том XII, дело № 2322/2006 г. на СВ – П./ и отчужден с нотариален акт за покупко-продажба на недвижим имот № 141, том V, рег. № 3776, дело № 771 от 06.12.2010 г. /акт № 46, том X, дело № 1545/2010 г. на СВ – П./.

- сумата в размер на 4 465 лв., представляваща пазарната стойност към момента на отчуждаване на лек автомобил „Ф. П.” с рег. № *, № на рама *, без номер на двигател, дата на първа регистрация 08.01.1997г., придобит на 20.08.2007г. и отчужден на 18.12.2007г.

- сумата в размер на 3 350 лв., представляваща пазарната стойност към момента на отчуждаване на лек автомобил „Ф. Ф.” с рег. № *, № на рама *, №

на двигател *, дата на първа регистрация 08.01.1987г., придобит на 14.09.2007г. и отчужден на 22.01.2009г.

- сумата в размер на 4 975 лв., представляваща пазарната стойност към момента на отчуждаване на лек автомобил „О. В.” с рег. № *, № на рама *, № на двигател *, дата на първа регистрация 15.07.1996 г., придобит на 23.11.2007г. и отчужден на 20.05.2008г.

2. От Н. М. В., на основание чл. 63, ал. 2, т. 1, във връзка с чл. 62 от ЗОПДНПИ (отм.):

- сумата в размер на 1 485,12 лв., представляваща сума от трето лице, постъпила по банкова сметка с IBAN * в щатски долари, открита на 20.06.2007г., закрыта на 20.07.2009г. в „У. Б.“ АД, с титуляр Н. М. В..

3. От Т. С. В., на основание чл. 63, ал. 2, т. 4, във връзка с чл. 62 от ЗОПДНПИ (отм.):

- сумата в размер на 350 лв., представляваща равностойността на наличните дружествените дялове в „П. 63“ ЕООД, ЕИК *.

4. От Н. М. В. и Т. С. В., на основание чл. 63, ал. 2, т. 2, във връзка с чл. 62 от ЗОПДНПИ (отм.):

- ЖИЛИЩНА СГРАДА със застроена площ от 233.29 кв. м, построена върху УПИ № IX-106 в кв. * по плана на селото с площ на парцела 480 кв. м, находящ се в с. Ст. О., общ. Д. Ч., обл. В., при граници на парцела: път, УПИ № *-*, УПИ № *-*/*, УПИ № *-*, УПИ № *-*, УПИ № *-*, ведно с отстъпеното право на строеж върху мястото, построена в периода в периода 2007г. – 2010г.

5. От Н. М. В. и Т. С. В., на основание чл. 72, във връзка с чл. 63, ал. 2, т. 2, във връзка с чл. 62 от ЗОПДНПИ (отм.):

- сумата в размер на 5 715 лв., представляваща пазарната стойност към момента на отчуждаване на лек автомобил „О. А.” с рег. № *, № на рама *, № на двигател *, дата на първа регистрация 27.04.1998г., придобит на 14.04.2008г. и отчужден на 07.01.2010г.

- сумата в размер на 9 150 лв., представляваща пазарната стойност към момента на отчуждаване на лек автомобил „М. А 160” с рег. № *, № на рама *, № на двигател *, дата на първа регистрация 22.04.2003г., придобит на 12.08.2009г. и отчужден на 04.12.2009г.

- сумата в размер на 35 600 лв., представляваща пазарната стойност към момента на отчуждаване на лек автомобил „Б. 730 ДЕ” с рег. № *, № на рама *, № на двигател *, дата на първа регистрация 18.10.2004г., придобит на 12.08.2009г. и отчужден на 05.11.2010г.

- сумата в размер на 24 750 лв., представляваща пазарната стойност към момента на отчуждаване на лек автомобил „Ф. Т.” с рег. № *, № на рама *, № на двигател *, дата на първа регистрация 17.09.2004г., придобит на 15.10.2010г. и отчужден на 07.11.2011г., тъй като за придобиването не са установени законни източници.

Ответниците са били осъдени да заплатят на КПКОНПИ сумата 3 750 лева, представляваща разноски по делото по списък, на основание чл. 78, ал. 1

ГПК.

Във въззивната жалба се поддържа, че решението е неправилно, необосновано и незаконосъобразно, тъй като изводите на съда не намират опора в доказателствата по делото. На първо място се излагат съображения за същността на понятието „неправилност на решението“. На следващо място се излага подробно становище относно „началото и края на тези съдебни производства“, визирайки производствата по ЗОПДИППД (отм.) и посочвайки съответните фази, етапи, компетентни органи, постановявани актове и т.н. Обобщава се, че когато проверката е приключила с решение на Комисията да предяви иск за отнемане на имущество, придобито от престъпна дейност, то предявяването на искането в съда може да стане само след влизане в сила на осъдителна присъда против проверяваното лице за същото престъпление. На трето място са изложени съображения относно характера на срока, в който Комисията следва да извърши и приключи проверката, като се поддържа становището, че същият е преклузивен. Прави се съпоставка на ЗОПДИППД (отм.) и ЗОПДНПИ (отм.) и се поддържа тезата, че производство, започнало по първия от тези закони, не може да продължи и приключи по втория закон. Поради това се релевира оплакване и за недопустимост на обжалваното решение. След това са изложени съображения относно етапите на развитие на производството по ЗОПДНПИ (отм.) като се отбелязва, че в случая проверката пред Комисията е започнала въз основа на уведомление на прокурора за привличането на Н. М. като обвиняема в извършването на престъпление от кръга на изброените в чл. 22, ал. 1 от ЗОПДНПИ (отм.). Съобразена е новелата на ал. 2, § 5 от ПЗР на ЗПКОНПИ, че неприключилите проверки и производства пред съда по отменения ЗОПДНПИ се довършват по реда на ЗПКОНПИ. В тази връзка се развиват аргументи за преклузивния характер на сроковете по чл. 27, ал. 1 и ал. 2 от ЗОПДНПИ (отм.) и по чл. 107, ал. 2, вр. чл. 112, ал. 1 и 2 от ЗПКОНПИ, поддържайки, че все още съществува противоречива практика в тази насока. Поради това се счита, че обжалваното решение е недопустимо, вкл. и без изложени мотиви, и се претендира неговата отмяна

Срещу така подадената въззивна жалба е депозиран отговор от КПКОНПИ, с който същата е оспорена като неоснователна и необоснована. Поддържа се, че в хода на първоинстанционното производство не са били ангажирани доказателства за обстоятелства, различни от сочените в исковата молба, респ. за законност на доходи и източници за придобиване на имущество. В тази връзка представителят на въззиваемата страна е изложил съображения относно изясняване на понятията „нетен доход“, „имущество“ и естеството на разликата между доходите и имуществото. Счита се, че изслушаното по делото заключение на СИЕ е обективно, обосновано и съответстващо на разпоредбите на ЗПКОНПИ и на доказателствата по делото. Поддържа се, че в конкретния случай е налице значително несъответствие в имуществото на ответниците в размер на 490 368.03лв., формирано въз основа на показателите за законни доходи, приходи или източници на

финансиране (в размер на 15 539.05 лв.); обичайни и извънредни разходи (в размер на 118 838.28 лв.), нетен доход (в отрицателен размер от 103 299.03 лв.), имущество в размер на 387 068.80 лв. и несъответствие между нетен доход и имущество в посочения по-горе размер. Претендира се потвърждаване на обжалваното решение и присъждане на разноските за въззивната инстанция.

Депозирана е писмена защита от представителите на въззивниците, в която изцяло се възпроизвежда становището, съображенията и аргументите, изложени във въззивната жалба.

В с.з. пред въззивната инстанция процесуален представител на въззиваемата страна е направил изявление, че Комисията не твърди, че претендираните за отнемане парични равностойности на отчуждените вещи (движими и недвижими), както и на паричната сума, постъпила по банкова сметка с IBAN * в щатски долари, открита на 20.06.2007г., закрыта на 20.07.2009г. в „У. Б.“ АД, са налични в патримониума на ответниците в края на проверявания период, нито към датата на предявяване на иска.

За да се произнесе настоящият съд прие за установено следното от фактическа и правна страна:

Първоинстанционното производство е образувано по подадената на **13.03.17г.** искова молба, с която Комисията е предявила на осн. чл. 74, ал. 1 от ЗОПДНПИ (отм.) иск за отнемане на имущество на обща стойност от 312 035.12 лв. от Н. М. В. и Т. С. В., за което се твърди, че е незаконно придобито през периодите на извършените против М. три проверки - **от 08.01.2004г. до 08.01.2014г., от 07.08.2004г. до 07.08.2014г. и от 18.05.2005г. до 18.05.2015г.** В исковата молба Комисията е посочила, че въз основа на постъпили три уведомления от органите на прокуратурата за образувани против Н. В. наказателни производства за престъпления, попадащи в обхвата на нормата на чл. 22, ал. 1 от ЗОПДНПИ (отм.), са били образувани съответните проверки, а именно:

- образувана на 08.01.14г. въз основа на уведомление от РП-Пловдив за привличането на В. като обвиняема по ДП № 287/13г. на II РУП на МВР-Пловдив в извършването на престъпление по чл. 210, ал. 1, т. 2, т. 5 от НК, вр. чл. 209 от НК (за това, че от началото на м. 03.13г. до 16.03.13г. в гр. Р., общ. П., в гр. П. и в гр. П., с цел да набави за себе си имотна облага, възбудила и поддържала заблуждение у няколко физически лица и с това им причинила имотна вреда от общо 51 696.77 лв.);

- образувана на 07.08.14г. въз основа на уведомление от РП-Варна за привличането на В. като обвиняема по ДП № 1172/13г. на I РУП на МВР-Варна в извършването на престъпление по чл. 209, ал. 1 от НК;

- образувана на 18.05.15г. въз основа на уведомление от ОП-Варна за привличането на В. като обвиняема по ДП № 3250/09г. на IV РУП на МВР-Варна в извършването на престъпление по чл. 255, ал. 3, вр. ал. 1, пр. 1, т. 1, във вр. с чл. 26, ал. 1 от НК (за това, че в периода от 14.12.07г. до 14.09.10г. в гр. Варна, в условията на продължавано престъпление, с 33 отделни деяния, в

качеството си на данъчно задължено лице по чл. 96, ал. 1 от ЗДДС, за данъчни периоди м. 11.07г.- м. 08.10г., вкл., избегнала установяването на данъчни задължения в особено големи размери – ДДС в общ размер от 41 001.65 лв., като не подала 33 бр. справки-декларации по ЗДДС.

Уведомленията и протоколите за образуване на проверките са приложени в белите папки, съставляващи приложения към исковата молба на Комисията, а докладите с предложения за образуване на производство и обезпечение върху имущество, са приложени на л. 298-351.

С решения №№ 570, 571 и 572/01.12.16г. на КПКОНПИ са били образувани производства за отнемане на незаконно придобито имущество, а искането за отнемане в полза на държавата на имущество от ответниците, е внесено в съда съответно въз основа на Решение № 103/09.03.17г., Решение № 104/09.03.17г. и Решение № 105/09.03.17г. на Комисията / *приложени на л. 31-76 от първоинстанционното дело*/.

С молба от 07.02.22г. (л. 457-459 от първоинстанционното дело) представителят на Комисията е посочил, че към началните дати на трите проверки В. не е притежавала имущество, а към началната дата на проверявания период за ответника Т. С. В. - *г. (датата, на която ответниците са сключили граждански брак), същият е притежавал недвижим имот, находящ се в с. Ст. О., общ. Д. Ч., ул. „*“, *, представляващ жилищна сграда със застроена площ от 88 кв.м., построена въз основа на отстъпено право на строеж върху УПИ I*-*, кв. * по плана на селото, с площ от 480 кв.м., придобит с НА № 162/22.12.04г. Освен това е посочено, че към края на проверявания период В. не е притежавала лично имущество, В. е притежавал 35 дружествени дяла на стойност от 350 лв. в „П. 63“ ЕООД и описания по-горе недвижим имот, който той е закупил на 22.12.04г. Двамата ответници в края на проверяваните периоди притежават жилищна сграда със застроена площ от 233.29 кв.м., построена през периода от 2007 до 2010г., в УПИ I*-*, кв. * по плана на с. Ст. О., целият с площ от 480 кв.м.

За да обоснове основателността на предявения иск Комисията е посочила, че от сключения с ответника В. граждански брак на *г., е било родено детето им Т. Т.ов В. на *г. Ответникът В. е имал предходен брак, който е бил прекратен с развод по силата на съдебно решение, влязло в сила на 01.11.07г. Освен това от предходния си брак В. имал три свои деца – Ив., родена на *г., Г., родена на *г. и И., роден на *г., за които сочи, че са издържани от него и от Н. В.. Според Комисията, през проверяваните периоди ответниците са придобили следното имущество в лична собственост или в режим на СИО (на стойности, уточнени с допълнителна молба от 10.01.22г. – л. 430-432 от делото):

-35 дяла на стойност по 10 лв. всеки, в размер на общо 350 лв., собственост на Т. В. в „П. 63“ ЕООД, учредено на 10.02.12г.;

- двуетажна жилищна сграда с РЗП от 233.29 кв.м., построена и обзаведена от ответниците в периода от 2007г-2010г. в личното дворно място на ответника в с. Ст. О., ул. „*“, *, на обща стойност от 270 004.70 лв.;

- сумата от 7 600 лв., представляваща пазарната стойност към датата на отчуждаването му на 06.12.10г. на недвижим имот, закупен от Н. В. на 09.08.06г. и представляващ ПИ от 650 кв.м., ведно с построените в него 2-етажна жилищна сграда със ЗП от 50 кв.м. и стопански постройки в с. Върбовка, общ. П., обл. В. Търново;

- сумата от 6 106 лв., представляваща пазарната стойност към датата на отчуждаването му на 20.10.10г. на недвижим имот, закупен от Н. В. на 29.07.10г. и представляващ ПИ от 850 кв.м., ведно с построената в него 1-етажна жилищна сграда със ЗП от 72 кв.м. в с. Ст. О., общ. Д. Ч., обл. В.. Сочи се, че тази сума е била конфискувана с влязла в сила присъда на наказателен съд;

- сумата в размер на 4 465 лв., представляваща пазарната стойност към момента на отчуждаване на лек автомобил „Ф. П.” с рег. № *, № на рама *, без номер на двигател, дата на първа регистрация 08.01.1997г., придобит на 20.08.2007г. и отчужден на 18.12.2007г.

- сумата в размер на 3 350 лв., представляваща пазарната стойност към момента на отчуждаване на лек автомобил „Ф. Ф.” с рег. № *, № на рама *, № на двигател *, дата на първа регистрация 08.01.1987г., придобит на 14.09.2007г. и отчужден на 22.01.2009г.

- сумата в размер на 4 975 лв., представляваща пазарната стойност към момента на отчуждаване на лек автомобил „О. В.” с рег. № *, № на рама *, № на двигател *, дата на първа регистрация 15.07.1996 г., придобит на 23.11.2007г. и отчужден на 20.05.2008г.

- сумата в размер на 5 715 лв., представляваща пазарната стойност към момента на отчуждаване на лек автомобил „О. А.” с рег. № *, № на рама *, № на двигател *, дата на първа регистрация 27.04.1998г., придобит на 14.04.2008г. и отчужден на 07.01.2010г.

- сумата в размер на 9 150 лв., представляваща пазарната стойност към момента на отчуждаване на лек автомобил „М. А 160” с рег. № *, № на рама *, № на двигател *, дата на първа регистрация 22.04.2003г., придобит на 12.08.2009г. и отчужден на 04.12.2009г.

- сумата в размер на 35 600 лв., представляваща пазарната стойност към момента на отчуждаване на лек автомобил „Б. 730 ДЕ” с рег. № *, № на рама *, № на двигател *, дата на първа регистрация 18.10.2004г., придобит на 12.08.2009г. и отчужден на 05.11.2010г.

- сумата в размер на 24 750 лв., представляваща пазарната стойност към момента на отчуждаване на лек автомобил „Ф. Т.” с рег. № *, № на рама *, № на двигател *, дата на първа регистрация 17.09.2004г., придобит на 15.10.2010г. и отчужден на 07.11.2011г.,

- сумата в размер на 1 485.12 лв., представляваща сума от трето лице, постъпила по банкова сметка с IBAN * в щатски долари, открита на 20.06.2007г., закрыта на 20.07.2009г. в „У. Б.“ АД, с титуляр Н. М. В..

Посочено е било още, че ответниците през проверяваните периоди са имали следните доходи с установен законен произход:

- получени доходи, установени от осигурителните плащания на ответниците – за Н. В. в размер на общо 9 697.73 лв. и за ответника В. в размер на общо 8 134.08 лв. (посочени по години и размери на л. 10 от първоинстанционното дело);

- получени от В. социални помощи в размер на 1 540 лв.

След като по години е направен анализ на доходите, приходите или източниците на финансиране на ответниците за проверяваните периоди, Комисията твърди, че същите възлизат на общо **16 239.05 лева** за целия проверяван период, а обичайните и извънредните разходи на ответниците за тези периоди са в общ размер от **119 269.44 лв.** (89 593 лв. за издръжка на домакинството, 355.30 лв. – за задгранични пътувания и 29 321.14 лв. за заплащане на данъци върху получени доходи от „ясновидство“ от Н. В. в общ размер на 311 350 лв., която сума не е включена в приходната част на анализа, тъй като декларирането ѝ е станало едва през 2010г. след образуване на наказателното производство и с цел намаляване на наказанието). При това положение **нетният доход е в отрицателен размер от 103 030.39 лв.** Същевременно се твърди, че придобитото от ответниците **имущество** през проверяваните периоди възлиза на обща стойност от **392 800.99 лв.** (разходи за придобиване на недвижими имоти в размер на 24 000 лв.; разход за строеж и обзавеждане на недвижим имот в размер на 270 004.70 лв., разходи за придобиване на МПС в размер на 96 657.92 лв.; разходи за придобиване на дружествени дялове в размер на 350 лв., погасителни вноски по кредити, усвоени преди проверяваните периоди в размер на 293.25 лв., вноски по банкови сметки в размер на 10 лв. и суми от трети лица с неустановен законен източник в размер на 1 485.12 лв.). Поради това се поддържа в исковата молба, че **несъответствието между придобитото имущество и нетният доход е равно на 495 831.38 лв.** (сбора на нетния доход в отрицателен размер от 103 030.39 лв. и стойността на придобитото имущество от 392 800.99 лв.), което е значително см. на § 1, т. 7 от ПЗР на ЗОПДНПИ (отм.). Основавайки са на разпоредбите на посочения нормативен акт, Комисията поддържа, че е налице обосновано предположение, че имуществото на ответниците е незаконно придобито. Претендира се за отнемане в полза на държавата на наличните в патримониума на ответниците дружествени дялове, новопостроения от тях недвижим имот, пазарните равностойности на отчуждените движими и недвижими вещи, както и преминалата през банковата сметка на ответницата парична сума.

В подадения отговор на исковата молба са изложени съображения за липсата на необходимото според закона значително несъответствие по см. на § 1, т. 7 от ДР на ЗОПДНПИ, както и за наличието на други доходи на ответниците и за полагането на безвъзмезден труд от трети лица при строителството на жилищната им сграда.

Съгласно момента на предявяване на иска, наведените в исковата молба твърдения по фактите и отправения до съда петитум, следва да се приеме, че приложимият закон е ЗПКОНПИ (по арг. от нормата на § 5, ал. 2 от ПЗР на

същия, в редакцията на тази норма след изменението ѝ с ДВ, бр. 1 от 2019г., тъй като проверката и производството пред Комисията са започнали по ЗОПДНПИ /в сила от 19.11.12г. и отменен, считано от 23.01.18г./, но съдебното производство следва да се осъществи по реда на ЗПКОНПИ). Правната квалификация на предявения иск е по чл. 153, ал. 1 от ЗПКОНПИ. Произнасянето на първоинстанционния съд при същите предпоставки на действащия закон, но при цитирането на текстовете на отменения ЗОПДНПИ, не водят до извод за недопустимост на постановения съдебен акт.

Съдебното производство се явява допустимо с оглед представените писмени доказателства за надлежно сезиране на Комисията от прокуратурата за привличането на ответницата като обвиняема в извършването на престъпления, посочени в списъка по чл. 22, ал. 1 от ЗОПДНПИ /отм./ (понастоящем - чл. 108, ал. 1 от ЗПКОНПИ), за постановяването на надлежни актове за образуване на проверка за установяване на незаконно придобито имущество, за образуване на производство за отнемане на незаконно придобито имущество и за внасяне на искане за отнемане на такова имущество от ответниците. В отговор на оплакванията, релевирани с въззивната жалба, следва да се посочи, че съгласно ТР № 1 от 4.06.2020 г. на ВКС по т. д. № 1/2018 г., ОСГК, изтичането на срока за проверка по чл. 15, ал. 2 от ЗОПДИППД (отм.), съответно по чл. 27, ал. 1 и ал. 2 от ЗОПДНПИ (отм.) и чл. 112, ал. 1 и ал. 2 от ЗПКОНПИ, не е процесуална пречка за надлежното упражняване и съществуването на правото на иск и на материалното право на държавата за отнемане на имущество, придобито от престъпна дейност и на незаконно придобито имущество, т. е. предвиденият в чл. 15, ал. 2 от ЗОПДИППД (отм.), съответно по чл. 27, ал. 1 и ал. 2 от ЗОПДНПИ (отм.) и чл. 112, ал. 1 и ал. 2 от ЗПКОНПИ срок за извършване на проверки и събиране на доказателства за установяване на произхода и местонахождението на имущество, за което има данни, че е придобито пряко или косвено от престъпна дейност е инструктивен, и е допустимо образуване на производство по чл. 28 от ЗОПДИППД (отм.), чл. 74 от ЗОПДНПИ(отм.) и чл. 153 от ЗПКОНПИ след изтичане на този срок.

Съобразно нормата на § 1, т. 3 от ДР на ЗПКОНПИ, „значително несъответствие“ е онзи размер на несъответствието между имуществото и нетния доход, който надвишава 150 000 лв. за целия проверяван период, дори, когато проверката и производството за отнемане на незаконно придобито имущество са започнали по реда на ЗОПДНПИ /отм./ (в този см. виж Решение № 86 от 11.06.2020 г. на ВКС по гр. д. № 3930/2019 г., IV г. о., ГК).

По приложението на ЗПКОНПИ е налице постановено ТР № 4/18.05.23г., по т.д. № 4/21г. на ОСГК на ВКС, съгласно което не представляват „имущество“ по смисъла на § 1, т. 4 от ДР на ЗПКОНПИ и не участват при определяне размера на несъответствието съобразно нормата на § 1, т. 3 от ДР на ЗПКОНПИ получените от проверяваното лице парични средства с неустановен законен източник, както и сумите от придобитото и впоследствие отчуждено друго имущество, за което не е установен законен

източник на средства за придобиването му, в случай че те не са налични в патримониума на лицето в края на проверявания период, както и не подлежи на отнемане в полза на държавата паричната равностойност на получените суми с неустановен законен източник, както и сумите от придобитото и впоследствие отчуждено или липсващо друго имущество, за което не е установен законен източник на средства за придобиването му, в случай че те не са налични в патримониума на лицето в края на проверявания период и не е установено преобразуването им в друго имущество. За да приеме горното задължително тълкуване на закона, ВКС е съобразил, че незаконно придобито и подлежащо на отнемане може да е само имуществото, влязло в патримониума на проверяваното лице през изследвания период, което е налично и в края му - което съществува в патримониума на проверяваното или свързаните с него лица в края на изследвания период, към който момент може да бъде установено съответно превишение и релевантното несъответствие; само ако такова превишение и релевантно несъответствие бъде установено, може да се предположи, че наличното имущество в края на изследвания период е незаконно придобито. Имущество, което е напуснало патримониума на проверяваното лице, не може да бъде отнето от него - ако то се намира в свързани лица, се отнема от тях; ако е отчуждено в полза на трети лица, на отнемане подлежи равностойността на отчужденото имущество, когато отчуждаването е противопоставимо на държавата; ако отчуждаването не е противопоставимо на държавата, имуществото се отнема от „приобретателя“.

Относно преминалите през банковите сметки на проверяваното лице и членовете на семейството му парични средства ВКС е посочил, че постъпилите суми по банкови сметки стават част от имуществото на проверяваното или свързаните с него лица, тъй като това са техни вземания от съответната банка. С изтеглянето на суми и с извършването на преводи, тези вземания се погасяват и престават да бъдат част от горепосоченото имущество. Вместо тях част от него стават изтеглените суми в брой и вземанията, ако такива са възникнали в резултат на извършените преводи /самите парични средства са движими вещи до момента, в който са в наличност/. Ако те са налице в края на изследвания период, формират несъответствие и подлежат на отнемане, при наличие на съответните законови предпоставки. Имуществото, което подлежи на отнемане, и значителното несъответствие между притежаваните активи и придобитото от законен източник, са неразривно свързани и не могат да бъдат разделяни с цел да се достигне до предвидената в закона разлика, обосноваваща отнемането. Законодателят е имал предвид наличие на фиксиран от него актив в края на проверявания период, който не може да бъде обяснен и оправдан със законни източници на доходи. Преминаването на суми по банкови сметки, които като краен резултат не са увеличили актива, не следва да се включват в него, независимо от техния размер.

В мотивите на цитираното ТР ВКС приема още, че стойността на т.нар.

„значително несъответствие“ е специално законово понятие, означаващо превишаване с най-малко 150 000 лв. стойността на имуществото /**не на сбора на разходите**/ над общата стойност на нетния доход за проверявания период. Едва когато такова несъответствие е налице, на проверка подлежи това какви са доходите на проверяваното лице за изследвания период, какъв е източникът на тези доходи и дали същите съответстват на придобитото имущество или не.

От така възприетото от ВКС разбиране на понятието „имущество“ по смисъла на § 1, т. 4 от ДР на ЗПКОНПИ, следва, че евентуален „нетен доход“ (съдържателно определено като понятие в § 1, т. 8 от ДР на ЗПКОНПИ) в отрицателен размер, не съставлява „имущество“ и не следва да се „прибавя“ към установеното налично имущество. Евентуална разлика с отрицателен знак, получена при изваждането на размера на извършените обичайни и извънредни разходи от проверяваното лице и членовете на семейството му, от установените техни доходи, приходи или източници на финансиране, ще е доказателство за неизяснен източник на средства за съществуването на проверяваното лице и семейството му, но не представлява обогатяване, което да е налично, респ. да е „имущество“ по смисъла на ЗПКОНПИ.

Изхождайки от гореизложеното, настоящият състав на съда, за да се произнесе по основателността на предявения иск по делото, следва най-напред да установи **вида и стойността на придобитото от ответниците имущество в рамките на проверявания период**, *което все още е налично в техния патримониум към края на периода или е отчуждено по непротивопоставим на държавата начин* (оценени съгласно чл. 148 от ЗПКОНПИ), а при трансформация на имущество – стойността на наличното трансформирано имущество. Преминалите през банковите сметки парични средства, които не са налични в края на проверявания период, не са част от имуществото.

При това положение, ако при горното изследване се установи, че придобитото от ответника имущество през целия проверяван период е на обща стойност **под 150 000 лв.**, то не е нужно да се изследват доходите, приходите или източниците на финансиране на ответниците, както обичайните и извънредни разходи, за да се установява нетния им доход, тъй като несъответствието като величина няма да е значително по см. на § 1, т. 3 от ДР на ЗПКОНПИ.

Съгласно нормата на чл. 148, ал. 1 от ЗПКОНПИ незаконно придобитото имущество се оценява по действителната му стойност към момента на неговото придобиване или отчуждаване, като относно недвижимите имоти и превозните средства – по тяхната пазарна стойност. Това не важи за оценката на имуществото, което Комисията е приела за действителна цена по извършени сделки. За целта пред първоинстанционния съд е изслушано заключението на СТЕ относно определянето на пазарните цени на придобитите от ответниците през проверяваните периоди недвижими имоти (вкл. и за строителството на недвижимия имот и неговото обзавеждане)

и МПС.

Изхождайки от задължителните указания по тълкуването на закона, дадени с цитираното по-горе ТР № 4/18.05.23г., по т.д. № 4/21г. на ОСГК на ВКС, като имущество, придобито от ответниците през проверяваните периоди, следва да бъде съобразено само онова, което е налично в края на проверяваните периоди или е трансформирано в друго такова налично имущество. По делото се установи, че в края на проверяваните периоди единственото налично имущество в патримониума на ответниците, което е придобито през тези периоди, съставляват 35 дяла по 10 лв. в „П. 63“ ЕООД (на стойност от 350 лв.) и построената и обзаведена от ответниците в периода от 2007г-2010г. в личното дворно място на ответника в с. Ст. О., ул. „*“, *, двуетажна жилищна сграда с РЗП от 233.29 кв.м., на обща стойност от 272 883.68 лв. (според заключението на СТЕ, изслушано пред първоинстанционния съд – л. 386-388). Придобиваните през проверяваните периоди МПС са били отчуждени, а получените продажни цени не са налични в патримониума на ответниците в края на проверяваните периоди, нито към подаването на исковата молба. Поради това следва да се приеме, че придобитото от ответниците имущество за целите на настоящото производство, възлиза на стойност от общо **273 233.68 лв.**

Горното налага необходимостта да се установи размера на нетните доходи на ответниците за проверяваните периоди, за да може да се определи дали е налице изискуемото от ЗПКОНПИ „значително несъответствие“ в имуществото им, което е презумпционната законова предпоставка, за да се приеме, че дадено имущество е незаконно придобито и да се пристъпи към неговото отнемане.

Според § 1, т. 8 от ДР на ЗПКОНПИ „нетни доходи“ са доходи, приходи или източници на финансиране, намалени с размера на извършените обичайни и извънредни разходи от проверяваното лице и членовете на семейството му. Съгласно приетото в Решение № 97 от 18.05.2018 г. на ВКС по гр. д. № 3224/2017 г., IV г. о. (*което е произнесено по приложението на ЗОПДНПИ /отм./, но поради идентичността на използваните и в ЗПКОНПИ понятия „имущество“, „доходи, приходи или източници на финансиране“, „обичайни разходи“, „нетни доходи“ и „значително несъответствие“, същото е приложимо и към настоящия казус*), доход са имуществените блага, с които се увеличава патримониума на лицето в резултат на получените приходи от отделна дейност и извършените разходи, свързани с осъществяването на дейността. Доходите могат да бъдат законни и незаконни, доколкото са свързани с определена дейност, която може да е забранена със закон (дейността може да е абсолютно забранена, да е подчинена на особен режим, който позволява само на определени лица да я извършват или да е забранено извличането на доход от тази дейност) или незабранена. Само доходите от забранена със закон дейност са незаконни (те са краен брой, тъй като са изрично и изчерпателно посочени в действащите към съответния момент закони), всички останали доходи от всякакви

възможни дейности са законни (те са неизброими). Освен това, в цитираното решение ВКС приема, че „не са от забранена със закон дейност, т. е. законни са не само някои от посочените в § 1, ал. 4 ДР ЗОПДНПИ (отм.) доходи, но също и: недекларираните доходи (всички декларирани за нуждите на данъчното облагане доходи се предполага да са законни); посочените и внесени по митническа декларация доходи също са законни, когато има данни проверяваният да е работил, макар и неофициално, в чужбина, но същите (или част от тях) може да са незаконни, ако напр. проверяваният е осъден за квалифицирана контрабанда; законни са също и доходите от полагане на труд или осъществяване на стопанска дейност в т. нар. „сива икономика“; доходите от гадателство, лична проституция и други дейности, които не всеки е готов да признае, че е извършвал“.

В настоящия случай се установява чрез заключението на СИЕ, изслушано пред първоинстанционния съд, което се кредитира от настоящата инстанция, че общо получените от ответниците през проверяваните периоди доходи от трудови правоотношения (въз основа на данните за отразен облагаем доход от осигурители), както и получени суми за социални помощи, възлизат в общ размер на **15 539.05 лв.** Същевременно установените обичайни разходи за издръжка на домакинството, съобразно броя на членовете на семейството и по данни на НСИ, възлизат в общ размер на 89 146.68 лв. Разходите за задгранични пътувания са изчислени в размер на общо 370.46 лв., а като извънредни разходи са посочени и платените през 2010г. от В. данъци в размер на 29 321.14 лв. Така общият размер на обичайните и извънредни разходи възлиза на **118 838.28 лв.**

В тази връзка настоящият съд съобрази, че ответницата В. е била осъдена с присъда № 33/24.03.15г. по НОХД № 1628/14г. на ВОС, изменена с решение № 194/01.12.15г. по ВНОХД № 125/15г. на ВАпС в частта относно наложеното наказание, за извършено престъпление по чл. 255, ал. 3, вр. ал. 1, пр. 1, т. 1, вр. чл. 26, ал. 1 от НК (за това, че е избегнала установяване или плащане на данъчни задължения в особено големи размери – общо 41 001.65 лв., като не е подала справки-декларации по ЗДДС, изискуеми по силата на чл. 125, ал. 1 от ЗДДС за данъчни периоди м. ноември 2007г. до м. юни 2010г., вкл., както и за данъчен период м. август 2010г.). В хода на наказателното производство е прието (факт, който се признава и от КПКОНПИ в исковата молба), че общо декларираните през 2010г. чрез подадени ГДД по чл. 50 от ЗДДФЛ от В. доходи от „ясновидство“, са следните: за 2007г. – 64 937 лв., за 2008г. – 95 800 лв., за 2009г. – 117 685 лв. и през 2010г. – 32 928 лв. Общият размер на така получените доходи възлиза на **311 350 лв.** (върху които са заплатени данъци през 2010г. по ЗДДФЛ в размер на 29 321.14 лв., отчетени по-горе като разходи). Приемайки изцяло изложеното от ВКС в цитираното по-горе Решение № 97 от 18.05.2018 г. по гр. д. № 3224/2017 г., IV г. о., настоящият състав на съда намира, че като доходи със законен произход, върху които са заплатени и данъци, следва да се включат и доходите от гадателство („ясновидство“), получени от

ответницата В. през посочените години. При това положение общият размер на доходите на проверяваното лице и на членовете на неговото семейство, възлиза на **326 889.05 лв.** (15 539.05 лв. + 311 350 лв.).

Така **нетният доход** се получава като разлика между доходите от 326 889.05лв. и разходите от 118 838.28 лв., или **208 050.77 лв.** При това положение пък несъответствието между стойността на имуществото от 273 233.68 лв. и нетния доход от 208 050.77 лв. е в размер на **65 182.91 лв.** **Това несъответствие обаче не е значително по смисъла на § 1, т. 3 от ДР на ЗПКОНПИ**, поради което и не са налице предпоставките за отнемане на имуществото на ответниците като незаконно. Само на това основание първоинстанционното решение, с което се отнема в полза на държавата на имущество от ответниците, се явява незаконосъобразно и следва да се отмени. Поради това и съдът не обсъжда събраните пред първоинстанционния съд доказателства относно предоставени средства от роднини на ответниците или полагането на безвъзмезден труд за построяването на наличната жилищна сграда.

Допълнително основание за отмяната на решението в частите му, с които са отнети **неналични в патримониума на ответниците** в края на проверяваните периоди парични суми, представляващи пазарните стойности към датите на отчуждаването им на недвижим имот и МПС, или такива, преминали през банкова сметка, се явява неточното приложение на материалния закон, по приложението на който е постановено ТР № 4/18.05.23г., по т.д. № 4/21г. на ОСГК на ВКС.

Наред с горното пък по въпроса дали може да се отнема пазарната равностойност на дружествен дял от търговско дружество, когато той е наличен в патримониума на ответника по иск за отнемане на незаконно придобито имущество, е налице противоречива съдебна практика. В преобладаващата вече част от актовете на ВКС се застъпва становището, че паричната сума, представляваща стойността на дружествен дял, не подлежи на отнемане от проверяваното лице, когато същото не се е разпоредило с дружествения си дял и продължава да го притежава; на отнемане в тези случаи подлежи (ако са налице и останалите предпоставки за това) самият дружествен дял, който съгласно разпоредбата на чл. 127 от ТЗ съставлява дял от имуществото на дружеството, размерът на който се определя съобразно дела на съдружника в капитала (ако не е уговорено друго), поради което дружественият дял представлява имуществено право и подлежи на отнемане като такова (Решение № 242 от 10.02.2021 г. на ВКС по гр. д. № 4499/2019 г., IV г. о., ГК). В посоченото решение са цитирани и други решения на ВКС в този смисъл - решение № 187/13.12.2018 г. по гр. дело № 1180/2018 г. на IV-то гр. отд. на ВКС, решение № 506/25.07.2012 г. по гр. дело № 1792/2010 г. на IV-то гр. отд. на ВКС. Същите, макар и постановени по приложението на ЗОПДИППД /отм./ следва да бъдат съобразени и при приложението на действащия ЗПКОНПИ, тъй като се приема, че дружественият дял представлява имуществено право и като такова подлежи на отнемане (така,

както може да се прехвърля и наследява – чл. 129, ал. 1, изр. 1 от ТЗ). В този смисъл виж и Определение № 364 от 10.05.2021 г. на ВКС по гр. д. № 699/2021 г., III г. о., ГК. При това положение на самостоятелно основание първоинстанционното решение в частта му, с която е отнета от Т. С. В. сумата в размер на 350 лв., представляваща равностойността на наличните дружествените дялове в „П. 63“ ЕООД, ЕИК *, също се явява незаконосъобразно.

Поради всички по-горе съображения, обжалваното решение следва изцяло да се отмени и предявеният иск за отнемане на незаконно придобито имущество от ответниците – да се отхвърли.

По разноските.

На осн. чл. 157, ал. 2 от ЗПКОНПИ при отхвърляне на исковете на Комисията, същата следва да бъде осъдена да заплати дължимата държавна такса за първоинстанционното и за въззивното производство съответно в размер на 4% и на 2% върху цената на иска. В случая посочената от ищеца цена на иска с молбата от 09.05.22г. е в размер на 315 590.12 лв. (л. 487-490). Поради това дължимата ДТ за първата инстанция възлиза в размер на **12 623.61 лв.**, а за въззивното производство е в размер на **6 311.80 лв.**

Съобразно отправеното от ответниците искане за присъждане на разноси, сторени пред първата инстанция и на осн. чл. 78, ал. 3 от ГПК, в тяхна полза следва да се присъди сумата от **2 500 лв.** (действително заплатената част от уговореното адвокатско възнаграждение от общо 5 000 лв. – виж л. 140 от първоинстанционното дело). Въпреки отправеното искане за присъждане на разноси за въззивната инстанция (в молбата от 20.06.23г. – л. 86-87 от въззивното дело), въззивниците не са представили доказателства за извършването на такива. Разноси за въззивната инстанция не следва да им се присъждат.

Воден от горното, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ изцяло решение № 260021/18.07.22г. по гр.д. № 542/17г. на ОС-Варна, И ВМЕСТО НЕГО ПОСТАНОВЯВА:

ОТХВЪРЛЯ иска на Комисията за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобито имущество, гр. С., БУЛСТАТ *, против Н. М. В., ЕГН ***** и Т. С. В., ЕГН *****, и двамата с постоянен и настоящ адрес: с. Ст. О., общ. Д. Ч., обл. В., ул. „*” № *, за отнемане от ответниците в полза на държавата на следното имущество:

От Н. М. В., ЕГН *****, на основание чл. 151, във връзка с чл. 142, ал. 2, т. 1, във връзка с чл. 141 от ЗПКОНПИ:

- сумата в размер на 5 750 лв., представляваща пазарната стойност на недвижим имот към датата на отчуждаването му, придобит с нотариален акт за покупко-продажба на недвижим имот № 2, том VII, рег. № 3445, дело №

922 от 09.08.2006 г. /акт № 35, том XII, дело № 2322/2006 г. на СВ – П./ и отчужден с нотариален акт за покупко-продажба на недвижим имот № 141, том V, рег. № 3776, дело № 771 от 06.12.2010 г. /акт № 46, том X, дело № 1545/2010 г. на СВ – П./.

- сумата в размер на 4 465 лв., представляваща пазарната стойност към момента на отчуждаване на лек автомобил „Ф. П.” с рег. № *, № на рама *, без номер на двигател, дата на първа регистрация 08.01.1997 г., придобит на 20.08.2007 г. и отчужден на 18.12.2007г.

- сумата в размер на 3 350 лв., представляваща пазарната стойност към момента на отчуждаване на лек автомобил „Ф. Ф.” с рег. № *, № на рама *, № на двигател *, дата на първа регистрация 08.01.1987 г., придобит на 14.09.2007 г. и отчужден на 22.01.2009 г.

- сумата в размер на 4 975 лв., представляваща пазарната стойност към момента на отчуждаване на лек автомобил „О. В.” с рег. № *, № на рама *, № на двигател *, дата на първа регистрация 15.07.1996 г., придобит на 23.11.2007 г. и отчужден на 20.05.2008 г.

От Н. М. В., на основание чл. 142, ал. 2, т. 1, във връзка с чл. 141 от ЗПКОНПИ:

- сумата в размер на 1 485.12 лв., представляваща сума от трето лице, постъпила по банкова сметка с IBAN * в щатски долари, открита на 20.06.2007 г., закрыта на 20.07.2009г. в „У. Б.“ АД, с титуляр Н. М. В..

От Т. С. В., ЕГН *****, на основание чл. 142, ал. 2, т. 4, във връзка с чл. 141 от ЗПКОНПИ:

- сумата в размер на 350 лв., представляваща равностойността на наличните дружествените дялове в „П. 63“ ЕООД, ЕИК *.

От Н. М. В. и Т. С. В., на основание чл. 142, ал. 2, т. 2, във връзка с чл. 141 от ЗПКОНПИ:

- ЖИЛИЩНА СГРАДА със застроена площ от 233.29 кв. м, построена върху УПИ № IX-106 в кв. * по плана на селото с площ на парцела 480 кв. м, находящ се в с. Ст. О., общ. Д. Ч., обл. В., при граници на парцела: път, УПИ № *-*, УПИ № *-*/*, УПИ № *-*, УПИ № *-*, УПИ № *-*, ведно с отстъпеното право на строеж върху мястото, построена в периода в периода 2007 г. – 2010 г.

От Н. М. В., ЕГН *** и Т. С. В., ЕГН *******, на основание чл. 151, във връзка с чл. 142, ал. 2, т. 2, във връзка с чл. 141 от ЗПКОНПИ:

- сумата в размер на 5 715 лв., представляваща пазарната стойност към момента на отчуждаване на лек автомобил „О. А.” с рег. № *, № на рама *, № на двигател *, дата на първа регистрация 27.04.1998 г., придобит на 14.04.2008 г. и отчужден на 07.01.2010 г.

- сумата в размер на 9 150 лв., представляваща пазарната стойност към

момента на отчуждаване на лек автомобил „М. А 160” с рег. № *, № на рама *, № на двигател *, дата на първа регистрация 22.04.2003 г., придобит на 12.08.2009 г. и отчужден на 04.12.2009 г.

- сумата в размер на 35 600 лв., представляваща пазарната стойност към момента на отчуждаване на лек автомобил „Б. 730 ДЕ” с рег. № *, № на рама *, № на двигател *, дата на първа регистрация 18.10.2004 г., придобит на 12.08.2009 г. и отчужден на 05.11.2010 г.

- сумата в размер на 24 750 лв., представляваща пазарната стойност към момента на отчуждаване на лек автомобил „Ф. Т.” с рег. № *, № на рама *, № на двигател *, дата на първа регистрация 17.09.2004 г., придобит на 15.10.2010 г. и отчужден на 07.11.2011г.

ОСЪЖДА Комисията за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобито имущество, гр. С., БУЛСТАТ * да заплати на Н. М. В., ЕГН ***** и Т. С. В., ЕГН *****, и двамата с постоянен и настоящ адрес: с. Ст. О., общ. Д. Ч., обл. В., ул. „*” № *, сумата в размер на 2 500 (две хиляди и петстотин) лв., представляващи разноски пред първата инстанция, на осн. чл. 78, ал. 3 от ГПК.

ОСЪЖДА Комисията за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобито имущество, гр. С., БУЛСТАТ *, да заплати в полза на Окръжен съд-Варна, по бюджета на съдебната власт, сумата в размер на **12 623.61 лв. (дванадесет хиляди шестстотин двадесет и три лева и шестдесет и една ст.) лв.**, а в полза на Апелативен съд-Варна, по бюджета на съдебната власт - сумата в размер на **6 311.80 (шест хиляди триста и единадесет лева и осемдесет ст.)лв.**, представляващи дължими ДТ съответно за първоинстанционното и за въззивното производство, на осн. чл. 157, ал. 2 от ЗПКОНПИ.

Решението може да се обжалва с касационна жалба пред Върховния касационен съд в едномесечен срок от съобщението до страните при наличието на предпоставките за допускане на касационното обжалване съобразно чл. 280, ал. 1 и ал. 2 от ГПК.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____